

EVRENDEN DÜNYAMIZA AÇILAN PENCERELER

Dr. Toygar AKMAN

Astronomi Biliminde yeni bir gelişme olduğunda, "Evrene Yeni Bir Pencere Daha Açıldı" sözü, genellikle kullanılır. Bu nedenle de, Uzay gözlemek için kullanılan Teleskop, Radyo-Teleskop, Uzay Navigatörleri, Sonda Uyduları.. v.b. aygıtlara, "Uzaya Açılan Pencereler" gözü ile bakılmaktadır.

İnsanoğlu, "Evren içindeki yeri ve önemi" ni araştırdığı ölçüde, "Uzaya yeni pencereler" açmak için yepyeni aygıtlar yapmaya yönelmiştir. Henüz, istediği yetenekte aygıtlar yapamamış olmakla birlikte, bu konuda çok büyük başarılarla ulaşmıştır.

Ancak, bir de konuyu, tam tersine ele alalım.

Acaba, "Evrenden de dünyamıza pencereler açılmamış mıdır?"

Tıpkı, bizim "Atom Evreni" ni incelemek için, çok duyarlı aygıtlarla "Atom Evreni içine girerek" bir şeyler yapmamız gibi, "Evren içinden açılan pencerelerle, Dünyamızı izlemek isteyen başka uzay varlıkları olamaz mı?" Onlar da kendilerince, bazı "Pencereler açarak" çevrelerini araştırmak istemezler mi? Bu "Pencereler" den bir ya da birkaçı, "Dünyamızı" a yönelik olamaz mı?..

Bu soruları aklımıza getirdiğimiz anda, son yıllarda ön planda yer almış olan bazı iddiaların, ne derecede olabileceği de düşünülecektir. Çok iyi bildiğiniz gibi, bu iddialar, "Çok eski tarihlerde, Dünyamıza, uzayda başka gezegenlerden bazı varlıkların gelmiş olduğu ve halen de gelmekte olduğu" üzerinde toplanmaktadır. Bu iddiaları öne sürenlerin başında, İsviçreli gazeteci ve yazar, Erich Von Däniken gelmektedir. "Chariots of the Gods" (Tanrıların Arabaları) adlı kitabı ile, bu konuda büyük bir heyecan yaratan Däniken, kitabının, birden, yüzbinlerce sayılara varan satışı karşısında, aynı konuda bir kaç kitap daha yazmış ve bu konu'da, ayrıca, bir de film yapmıştır. Bu film, ülkemizde de gösterilmiştir. Ortaya attığı iddialarının, (heyecan kısmı bir yana) ne derecede doğru olabileceği, bilim çevrelerinde, ciddi tartışmalara yol açmıştır. Bu konuda kendisini destekleyen düşünürler yanı sıra, iddialarının bilim dışı olduğunu ileri süren

düşünür ve bilim adamları, bu konudaki görüşlerini belirten kitap ya da makaleler yazmışlardır. Bu tartışma, bugün de, (eski heyecanını biraz kaybetmekle birlikte) süre gitmektedir. Däniken, ilk kitabında, iddialarına kanıt olarak, "Tevrat" daki Hazekiel olayını ele almakta ve Hezekiel'in, uzayın derinliğinden, başka gezegenlerden gelen Astronotlar ile konuştuğunu, ileri sürmektedir. Gerçekten de, Tevrat'taki satırlar, Däniken'i doğrularcasına, şöyle sıralanmaktadır:

"..Ve baktım, ve işte, kuzeyden buran yeli, durmadan ateş saçan büyük bir bulut geliyordu, çevresinde parıltı ve ortasında, sanki ateş ortasında ışıldayan maden. Ve onun ortasından dört canlı varlık benzeri çıktı. Ve onların görünüşü şöyle idi: onlarda insan benzeşisi vardı; ve her birinin dört yüzü vardı ve onlardan her birinin dört kanadı vardı. Ve ayakları doğru ayaklardı; ve ayaklarının tabanı, buzağı ayağının tabanı gibi idi ve cıvalı tunç gibi pırdılamakta idiler. Ve dört yanlarında, kanatları altında insan elleri vardı; dördünün de yüzleri ve kanatları şöyle idi: Kanatları birbirine bitişmişti; yürüdükleri zaman, dönüyorlardı; her biri dosdoğru olarak ileri yürüyorlardı.." (1)

İşte Däniken, bu satırlara dayanarak, Hezekiel'e doğru gelen "ateş ortasında ışıldayan maden" in bir "Uzay Gemisi" olduğu ve içinden çıkan varlıkların da "Uzay elbisesi giymiş astronotlar" olduğu sonucuna varmaktadır. Däniken'in yine kitaplarında, Peru'da Nasca düzlüğünde, (ancak uçaktan görülebilen) çok büyük şekillerin çizilmiş olduğunu, bu şekillerin bugünkü modern hava yolları işaretlerini andırıldığını ileri sürmesi üzerine, birçok bilgin, bu konudaki araştırma ve incelemelerini ayrıntılı olarak belirtmek zorunda kalmışlardır. Oysa, bu çizgi ve işaretler ilk kez 1920 yılında Peru Hava Yollarının öncüleri olan Faucett personeli tarafından incelenmişti. Kendisinden sonra da, ömrünü bu işe adanmış olan Alman Arkeoloğu Maria Reiche, Peru'ya gelerek, bu "Resim ve şekiller bilmececi" nin çözümüne çalışmıştır. GEO. Dergisinde Georg Gerster tarafından Dr.

• Gaz halinde bir nebulanın
(Orion'da) kasılması ve
yıldızsal tozların birikmesi
bir güneş sisteminin
doğmasına neden olabilir. •

Maria Reiche ile yapılan görüşme ve Nasca'daki resimler, Bilim ve Teknik Dergisinin Şubat 1978 tarihli 123. sayısında da yayınlanmış ve konunun önemi nedeni ile bu resimler, Derginin kapak kompozisyonu olarak yer almıştı. Bu yazıda, Nasca'daki resimler arasında bulunan bir odun kazığının yaşının, Radyo-Karbon Metodu ile İsa'nın doğumundan sonra 525 yılına geldiği saptanmıştır diye bildiriliyordu. O halde, bu şekiller, o eski tarihte, orada yaşayan (ya da oraya gelen) uygarlık tarafından yapılmıştı. Amma, niçin yapılmıştı?.. Dr. Maria Reiche, bu şekillerin, bir "Takvim" görevi yaptığını ileri sürmektedir. Ancak, 74 yaşındaki bu büyük kadın Arkeolog, bu şekillerin ne anlama geldiğinin kesinlikle saptanamadığını ve hâlâ da gizliliğini koruduğunu, sözlerine eklemiştir. (2)

Gizliliğini korumakta olan başka bir olay da, Şili kıyılarından 3050 kilometre açıkta bulunan Paskalya Adası'nda bulunan dev heykellerdir! Yükseklikleri 10 ile 20 metre arasında değişen ve 50 ton ağırlığında bulunan bu heykeller, adanın sahiline sıra ile niçin dizdirilmişti? Binlerce yıl önce, bu adaya yaşayan uygarlık, bu heykelleri yapma zorunluluğunu, neden duymuştu? Ada halkının, Paskalya adasına "Kuş Adamlar Ülkesi" adını vermesi de, olaya başka bir gizlilik katıyordu. Acaba, bu adaya çok eski tarihte, başka gezegenlerden, Astronotlar mı gelmişti? "Evren Boyutları ve İnsan" adlı kitabımızda, bütün bu soruların, "Gezegenlerin Tarihsel Evrimi" açısından ele alınması gerekeceği, üzerinde durmuş ve şunları yazmıştı:

"..Burada önemli olan, 'Evrenin Tarihsel Gelişimi' içinde, diğer gezegenlerden, daha yaşlı gezegenlerdeki varlıkların durumudur. Bu gezegenlerdeki varlıklar, 'Evrimler' ini, kendi gezegenlerinden daha genç olanlarda yaşayanlardan, çok daha önce geçirmiş olacaklarından, 'Uzaya Açılma' konusundaki öncelik de, hiç şüphe yok ki, bu varlıkların olacaktır. (3)

Ülkemize çok küçük ölçüde yansıyan bu tartışma ve incelemeler, batı ülkelerinde, çok ciddi bir biçimde süre geldiğinden, ünlü bilginler de, tartışmaya girmekte ve bu konudaki görüşlerini açıklamaktadır. Günümüz ünlü Astronomi Bilgini Carl Sagan, son olarak 1979 yılında yazdığı kitabında, bu konu üzerinde durmakta ve Afrika'da yaşayan Dogon adındaki kabile halkının, "Evren" hakkındaki inanç ve görüşlerini belirtmektedir.

Amerika'da, ayda bir yayınlanan OMNI Dergisi, Carl Sagan'ın, yeni kitabından, "Dogon Halkı" ile ilgili ilginç bölümü, Ağustos 1979 tarihli sayısında, yayınlamıştır. Sagan'ın yazısı,

"Ak Cüceler ve Yeşil Adamlar) White Dwarfs and Green Men) başlığı altında sunulmuştur.

Bu konuda, Carl Sagan şöyle yazmaktadır:

"..Bugünkü Modern Fizik ve Astronomi bulgularının, "Bilim Öncesi" ve "Teknik Öncesi Çağı" yaşayan insanlar tarafından da, yeteri kadar açıklandığı yolunda, (bir tek ayrı örnek dışında) hiç bir hikâye anlatılmamaktadır. Bu, bir tek örnek ise şudur:

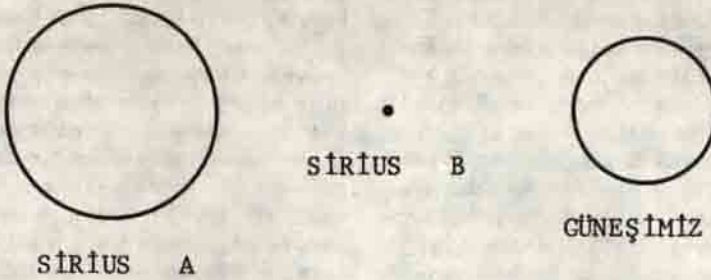
Batı Afrika'da, Mali Cumhuriyetinde yaşayan Dogon halkı, Sirius yıldızının dönüşü hakkında, çok ilginç bir mitolojik inanca sahiptirler. Bugün, Mali Cumhuriyetinde, birkaç yüzbin Dogon yaşamaktadır ve bu kabile halkı üzerinde, Antropologlar, 1930 yılından beri yoğun bir inceleme yapmaktadırlar. Dogon'ların, bazı mitolojik esasları, Eski Mısır uygarlığı'na ait hikâyeleri hatırlatmaktadır. Bu nedenle de, bazı Antropologlar, Dogon Kültürü ile Eski Mısır Uygarlığı arasında, bir bağlantı olduğu kanısındadırlar. Eski Mısırlı kâhinler, Sirius yıldızının "Helezon biçimindeki doğuşu" nu göz önüne alarak, "Nil Taşması" nı, önceden bildirerek kehanette bulunmuşlardır.

Bir Fransız Antropoloji bilgini olan ve 1930 yılından 1940 yılına kadar Dogon'lar hakkında inceleme yapan Marcel Griaule, Dogon Astronomisi'nin gücü hakkında, ilginç notlar saptamıştır. Bugüne kadar, daha önce tutulmuş olan Batılı kaynaklar, Griaule'un saptadığı ilginç olaylar hakkında, hiç bir bilgi vermemektedir. Griaule'un, Dogon halkının inançları hakkındaki ilginç notları, geçenerde, İngiliz yazarlarından R.K.G. Temple tarafından kamu'ya duyurulmuştur.

Bilim Öncesi Çağı yaşayan toplumların, inanç ve kültürlerinin tam tersine, Dogon'lar, Gezegenlerin, (tıpkı Yerküresi gibi) kendi eksenleri çevresinde döndüklerine, aynı anda da Güneş çevresinde döndüklerine, inanmaktadırlar. Hiç kuşku yok ki, bu durumun saptanmasına, çok yüksek bir teknoloji ile erişilebilmiştir. Bugün, yeryüzünde yaşayan insanlar arasında, Copernicus gibi bir görüşe sahip insan, çok azdır. Gerçi, Eski Yunan Kültüründe, Pythagoras ve Philolaus gibi düşünürler çıkmıştı. Onlar, belki de, Laplace'ın, şu sözlerini andıran bir görüşe sahiptiler: "Gezegenlerin her biri, bir "Dünya" dır. Uzay'da ışık saçan Yıldızlar da, birer "Güneş" tir. Her biri, birer merkez durumunda olan bu Yıldız'lar, çevrelerinde dönen Gezegenleri ile birlikte, ayrı birer Güneş Sistemleri'dir". Bütün bu öğretiler, ancak, uzun yıllar süren, çeşitli karşı görüşlerin tartışılmasından sonra kabul edilebilmiştir.

Eski Yunanlılar, yalnızca (Toprak, ateş, su ve

SİRİUS A VE SİRİUS B YILDIZLARININ GÜNEŞİMİZE GÖRE BÜYÜKLÜKLERİ

hava'dan oluşan) dört element'in varolduğuna inanmışlardı. Sokrat'tan önceki Filozoflar, bu dört element'ten birini, esas olarak ele almış ve o elementin, "Ana Madde" olduğunu savunmuştu. Evren'deki diğer maddelerin, bu dört ana madde'den meydana geldiğini, ileri sürmüşlerdi. Biz, Sokrat'tan önceki Filozofların, bu iddiaları üzerinde durmak istemiyoruz. Onlardan biri, istatistik temellere dayanan doğru saptamalar yapmıştı. Aynı biçimde, yüzlerce ve binlerce çeşit kültürü karşılaştırdığımızda, her birinde, ayrı bir "Evren Bilim Görüşü" olduğunu görecektik. Bu ayrı kültürlerin, şimdi de ve sonra da, ayrı görüşleri olabileceğini görerek şaşırılmayacaktır. Onların bir kısmı, bugün için doğru olmadığı gibi, olanaksız bulunan, bazı idea'lar sonucuna varmaktadır.

Fakat, Temple'ye göre, Dogon'lar, çok daha ileriye gitmektedirler. Onlar, Jupiter'in, dört tane Uydusu olduğu ve Saturn'un çevresinde, "Yüzük biçiminde bir halka bulunduğu"na inanmaktadırlar. Belki de onlar, kişisel olarak, "Olaganüstü bir görme yeteneği"ne sahiptirler. Bu nedenle de, normal insanların göremediklerini ve Galileo'nun teleskop ile gözleyebildiği Jupiter'in uydularını ve Saturn'un halkasını, çıplak gözle görebilmektedirler. Tıpkı, Kepler'den önceki bütün Astronomların, "Gezegenlerin, dairesel değil, elips biçiminde yörüngeler çizdiğini söylemesi gibi" bir "Güneş Sistemi" resmi çizmektedirler.

Çok daha güçlü bir durum, Dogon'ların, (Uzay'da çok parlak bir yıldız olarak gözükten) Sirius Yıldızı hakkındaki inançlarıdır. Dogon'lar, Sirius yörüngesinde, 50 yılda bir devrini tamamlayarak dönen, "Karanlık ve görünmeyen" eş bir yıldızın var olduğunu ileri sürmektedirler. (Temple'ye göre, bu Eş Yıldız'ın yörüngesi elips

biçimindedir). Dogon'lar, Sirius'un Eşi'nin, çok küçük ve çok ağır bir yıldız olduğuna ve yeryüzünde bulunmayan "Sagala" adında özel bir metal'den oluştuğuna inanmaktadırlar.

Çok ilginç olan bir gerçek, Sirius A'nın, çok karanlık bir Eşi olması ve Sirius B olarak tanınan bu Eş Yıldız'ın, onun çevresinde her $50.04 + 0.09$ yılda elips biçiminde bir yörünge çizerek, dönmekte olmasıdır. Sirius B yıldızı, Modern Astrofizikçiler tarafından, sönmüş bir yıldız, bir "Ak Cüce" olarak keşfedilen ilk örnek'tir. Sirius B yıldızının maddesi, yeryüzünde bulunmayan ve relativistik bozulmaya uğramış bulunan bir madde'dir. Bu madde içinde, elektronlar, atom çekirdekleri çevresinde dönerek dışarıya fırlamamaktadırlar. Bu nedenle, büyük bir olasılıkla, onun maddesinin metalik bir madde olabileceği söylenebilir. Sirius A yıldızının, "Köpek Burcunun Köpeği" olarak tanınmasından beri, Sirius B yıldızı, onun "Yavrusu" olarak bilinmektedir..." (4)

Carl Sagan'ın, bu satırlarını okuduktan sonra, insan, elinde olmaksızın, bu konunun biraz daha derinlerine inmek istiyor. Her şeyden önce de, Sirius Yıldız'ının, Eşinin Durumunun, nasıl saptanabilmiş olduğunu ve hangi Astronomik çalışmalarla bu gerçeğe ulaşılabildiğini öğrenmek istiyor.

Alman Astronomlarından F. W. Bessel, 1844 yılında, teleskopunu, yalnızca Sirius yıldızına yöneltmiş ve bu parlak yıldızın hareketlerini gözlemeye başlamıştı. Uzun süren gözlemleri sonunda, kara bir nokta biçiminde, bir başka yıldızın, 50 yıllık bir devir süresi ile, Sirius Yıldızının çevresinde dolandığını saptamıştı. Aradan 18 yıl geçtikten sonra, bir başka bilgin Alvan G. Clark, daha büyük bir teleskopla (18.5 inch'lik), aynı yıldızı gözlemeye başlamış ve

özellikle bu kara nokta biçimindeki "Eş Yıldız"ı incelemeye yönelmişti. Yaptığı gözlemler sonunda, Sirius A yıldızının, hemen, hemen Güneşimiz büyüklüğünde olduğunu, kara nokta biçimindeki Sirius B'nin ise, Sirius A'dan 10.000 kez daha ufak ve soluk olduğunu saptamıştı. Bu durum, Sirius B'nin, çok az ısı ve radyasyona sahip bulunduğunu gösteriyordu. Bu konu hakkında daha ayrıntılı bilgiyi, İngiliz Astronomi Bilgini Sir James Jeans'ın kitabında da buluyoruz:

"..Sirius A'nın sönük arkadaşı Sirius B, gökte en ilginç yıldızdır. Renk ve Tayf tipi bakımından Sirius A'ya benzerse de, onun ancak, 10.000 de biri kadar ışık yayarlar. Yüz sıcaklığındaki küçük fark payını bıraktıktan sonra, yüzünün, Sirius A yüzünün 3.000 de biri ve çapının da, 55 de biri kadar olduğunu buluruz. Kütlesi, Güneş kütlesinin 0.98 zi kadar olan Sirius B, arkadaşı Sirius A'ya göre, hacmi, 160.000 kez daha küçüktür. Burada, asıl ilginç olan Sirius B'dir. Çünkü, suya göre yoğunluğu 80.000 olup, bir santimetre küpünün ağırlığı, 80 kilogram kadardır.." (5)

Astro-Fizik bilginlerinin, Sirius A ve Sirius B yıldızları hakkında, bu görüşlerini öğrendikten sonra, Dogon halkı'nın, böylesine yüksek bir bilgiyi nasıl edinmiş olabilecekları, aklımıza gelecektir. Konuyu kitabında, özellikle ele almış olan Carl Sagan, bu olayın, "Uzaydan başka varlıkların gelmiş olduğu biçiminde yorumlanamayacağı" kanısındadır. Carl Sagan'a, göre, "Çağımız başında, bir Fransız, Batı Afrika'yı ziyaret etmiş ve Sirius Yıldızı hakkındaki görüşlerini, Dogon halkına anlatmıştır. Bu Fransız, bir diplomat, bir maceracı ya da bir antropolog olabilir. Dogonlar da, böylece, ondan bu bilgileri edinmiş olabilirler."

Bu değerlendirmeden kolayca görüyoruz ki, bilim adamları, olayları, hemen bir "heyecan fırtınası" içinde değerlendirmemekte ve çeşitli olasılıkları gözönüne almaktadırlar. Bu nedenle de, Dogon Halkı'nın "Evren" hakkındaki görüşleri karşısında, "— İşte bu olay, Batı Afrika'ya, Uzak Gezenlerden Uzaylı Varlıklar Geldiğini Göstermektedir.." diye acele sonuçlara varmamaktadırlar. Bilim adamının, bir olayın doğruluğunu saptayabilmesi için, o olayı bir kaç kez gözlemiş olması ve doğruluğundan kuşku duymaması gerekmektedir. Ünlü İtalyan Atom Fizikçi Bilginlerinden Enrico Fermi'ye, başka gezegenlerden Dünyamıza varlıkların gelip gelmediğini, 1943 yılında sordukları zaman, iki kelime ile cevap vermişti: "— Nerede onlar?"

Enrico Fermi'nin, bu görüşlerinden 16 yıl sonra, 1959'da Sovyet Etnoloji bilginlerinden (toplumların gelişimi ve ırkların özelliklerini

inceleyen bilgin) M.M. Agrest, yıldızlar arası uygarlıklardan, gezegenimize, gerçek ziyaretlerin yapılmış olduğunu, ileri sürmüştü. Amerikalı Astronomi Bilgini Carl Sagan, Sovet Astronomi Bilgini Shklovskii ile birlikte yazmış oldukları kitaplarında, bu konuda, şöyle demektedirler:

"..Agrest, Tevrat'ta yer alan bir çok olayın, yıldızlararası yolculuklar yapabilen Astronotların Dünyamızı da ziyaret etmiş olduğunun gerçek birer kanıtı olduğunu, ileri sürmektedir. Örnek olarak, Tevrat'ta sözü edilen "Sodom ve Gomorra" olayındaki, büyük patlama ve kentlerin yok oluşu, çok eski bir tarihte, orada nükleer bir patlama olabileceğini göstermektedir.." (6)

Bu iddialar üzerine, Tevrat'ta, "Sodom ve Gomorra" ya ait sayfaları açtığımızda, şunları okuyoruz:

"..Ve Rab, Sodom ve Gomorra üzerine, göklerden kükürt ve ateş yağdırdı ve o şehirleri ve bütün havzayı ve şehirlerde oturanların hepsini ve toprağın bitkilerini alt üst etti. Ve Lut'un karısı, onun arkasından geriye doğru baktığında bir tuz direği oldu.." (7)

Bu satırlar, bir an insan'da Japonya'nın Hiroşima ve Nagazaki kentlerine İkinci Dünya Savaşında atılan "Atom Bombaları"nın patlaması sonunda, meydana gelen Nükleer Reaksiyonların anlatımı gibi, bir izlenim bırakmaktadır. Böylesine bir ateş ve kükürt yağmuru, ancak, bir atom bombasının patlatılması sonunda meydana gelmektedir. M.M. Agrest'in ısrarla iddia ettiği gibi, acaba, o çok eski tarihte, bu olay, Tevrat'ta "Lut'un gördüğü iki melek" (ya da uzak gezegenlerden gelen iki Astronot) tarafından patlatılan atom bombası ile mi olmuştur? O tarihten bugüne kadar, o yerlerde, "Nükleer Artık" lar kalmış mıdır? Ya da, bu olaylardan başka, "Evren'den Dünyamıza" ne çeşit pencereler açılmış olabilir?..

Sanırım ki, Antropologlar, Etnograflar, Çekirdek Fizikçiler, Astro-Fizikler tarafından bu olaylar, derinliğine ele alınıp incelendiği anda, gerçek durum, kesinlik kazanabilecektir.

Hiç kuşku yok ki, üzerinde, çok çeşitli tartışmaların yapıldığı bu konunun, bir tek yazı içerisine sığdırabilmesi, çok zordur. Bu konulardaki ilginç bilimsel çalışma ve tartışmalardan, ileride fırsat buldukça, bilgi iletiminde bulunmaya çalışacağız.

(1) TEVRAT HEZEKİEL Bap. I. 4-10. Kitabı Mukaddes Şirketi Yayını. İstanbul, 1958, Sayfa: 788.

(2) GERSTER Georg *Tarıklar İçin Çizilen Resimler*, Bilim ve Teknik, Şubat 1978, Sayı: 123, Sayfa: 1-5.